

Zakliaty zlatý včelín

Veronika Zátopková

Zakliaty zlatý včelín

eknizky.sk

Veronika Zátopková

Táto poviedka bola prihlásená do súťaže

TISÍC SLOV . JEDEŇ PRÍBEH .

Táto kniha bola vyrobená pomocou pressbooks.eknizky.sk a PDF bolo vytvorené pomocou PrinceXML.

Zakliaty zlatý včelín © eknizky.sk. All Rights Reserved, except where otherwise noted.

Bolo to dávno veľmi dávno , bolo to tak dávno že ani ja som na svete nebola, bolo to tak dávno že si to líšky na dobrú noc vyprávali. V jednom kráľovstve za sedmoro horami a sedmoro dolami žil mladý kráľ Jakub, ktorý si po celý čas nevšimol že si v hrade chová hada na hrudi. Žil tam záhradník, volal sa Ďuri, ktorý bol chamtivý, bol bohatší než miestny mladý kráľ, ktorý v tej krajine vládol. Záhradník Ďuri by mohol zo svojim zlatom vydláždiť celý hrad a ešte by mu kopec zlata zostalo. Jedného krásneho slnečného rána sa kráľ prechádzal po kráľovskej záhrade. Všimol si že mu tam čosi chýba, čosi, čo by túto záhradu oživilo.

„Zavolajte mi záhradníka Ďura“ povedal kráľ . Stráž poslúchla kráľovský rozkaz a vydala sa po záhradníka. Zatiaľ čo si záhradník Ďuri počítal zlaťáky, zrazu započul „záhradník pôjdeš s nami na rozkaz nášho kráľa “ zo silným hlasom povedala stráž . „A čo kráľovi čosi nesadlo do očí v novej záhrade?“ Povedal záhradník Ďuri. „My o ničom nevieme, ale máš ísť s nami!“ Rozkázala stráž záhradníkovi. „Dobre veď už idem .“ Po pár minútach sa dostali do hradu . Kráľ povedal: „no konečne už ste tu, však ty vieš ako nemám rád čakanie, no ale teraz k veci“ poznamenal kráľ. Začal záhradníkovi vravieť o tom, čo potrebuje v záhrade a čo by ju oživilo a vravel: „musíš mi doniesť čosi čo by mi záhradu oživilo ,a keď mi to donesieš vyvážim ťa zlatom ,ale keď sa vrátiš s prázdnu budeš synom smrti.“ Záhradník si predstavil toľko zlata po hromade. „No, milí pán kráľ budem potrebovať jedného krásneho rýchleho koňa, jedného sluhu, jedlo a pitie na tri mesiace a mesiac plný dukátov.“ Kráľ si k sebe zavolať pokladníka a opýtal sa „aký je stav kráľovskej pokladnice?“ Kráľovské uši započuli zlú správu: „Stav pokladnice je že nemáme

2 Zakliaty zlatý včelín

nič.“ Kráľ povedal záhradníkovi „no s tým zlatom si to budeš musieť rozmyslieť a ráno sa vydaj na cestu.“ Nuž, nič iné záhradníkovi nezostávalo.

V noci sa záhradníkovi prisnil deduško ktorý mu povedal: „nezabudni neotáčaj sa kvôli zlatému poháru, nezabudni “ Než by slnce vyšlo záhradník sa vybral aj zo sluhom na cestu. Prešli sedmoro horami, sedmoro dolami, až prišli ku malebnej dedinke. Zrazu na svojho pána zakričal sluha: „ pane pozrite sa pri tu malú búdku.“ Zahradník sa obzrel a do oka mu padla zlatá tekutina ktorú prelievali do skleneného pohára. Sluha sa koktavým hlasom opýtal „a toto čo čo je za zlato?“ Záhradník sa opýtal deduška ktorý to tekuté zlato prelieval: „strigôň za koľko predáte túto tekutinu?“ Urazený Deduško odpovedal na otázku „nie je na predaj a ani tieto včely“ . Záhradník sa snažil presvedčiť deduška, núkal mu peniaze, no ale keď to nepôjde po dobrom, tak to pôjde po zlom .

Záhradník schmatol sklenené poháre s medom a chystal sa na útek, ale zrazu za sebou započul bzukot. Zabudol na to čo mu príznak povedal vo sne a i cez zákaz sa otočil . A zrazu neveril svojim očiam, uvidel roj včiel, ktorý sa premenil na kúzelného deduška, ktorý sa mu prisnil .

„Varoval som ťa a zato že si ukradol tieto poháre medu zostaneš tento včelín strážiť do konca svojho života.“ Kúzelný deduško poslal sluhu domov z odkazom: „povedz svojmu kráľovi, že záhradník sa nikdy nevráti a že jeho zlato si môže nechať, tu máš pohár medu pre kráľa a tu máš najrýchlejšieho koňa, ktorý ťa hneď dovezie ku tvojej krajine.“ Sluha čo by povedal hijó už stál pred svojim pánom z odkazom, s ktorým ho poslal kúzelný deduško „ milý môj pane posielala ma kúzelný deduško z odkazom“ povedal udychčaný sluha. Kráľ mu ustarostene povie „tak mi povedz ten odkaz !“. „Milí môj pane odkázal vám že záhradník sa nikdy nevráti a že si môžete nechať

jeho zlato a niečo rozdať podaným a posielala vám tento pohár medu.“ povedal sluha, kráľ dal rozkázat' ako mu deduško odkázal.

„Stráž !“ zakričal kráľ. Stráž sa rýchlo dostavil ku kráľovi „no konečne ste tu, veci zo záhradníkovho domu zoberiete, všetko zlato rozdelíte na polovicu. Jednu polovicu rozdáte medzi ľuďmi a ostatok dáme do kráľovskej pokladnice, rozumeli ste!“ rozkázal kráľ. Stráž sa vydali ku záhradníkovmu domu. Zobrali všetko zlato a presnú polovicu rozdali „Ľudia poďte sem, tu máte, kráľ nariadil rozdať vám polovicu zlata.,, Povedal veliteľ stráží, ľudia ktorý nevedeli čo sa deje sa rozbehli k vozmu plnému zlata „a čo sa zrazu kráľ rozhodol že nám dá zlato?“ opýtal sa jeden dedinčan. „Ale, záhradník odišiel a kráľ povedal že mu máme zobrať všetko zlato a polovicu rozdať, “ odpovedala stráž jednému dedinčanovi. „ Nech žije kráľ! Nech žije kráľ!“ povedali šťastný dedinčania.

Kráľ bol tak šťastný že sa mu pokladnica naplnila. Jedného dňa sa kráľ rozhodol pozvať do svojho kráľovstva Kráľa Miroslava zo susednej krajiny. Bola to krajina, v ktorej bol zakliaty záhradník Ďuro. Kráľ Miroslav na návštevu mladého kráľa Jakuba priviezol včeli, poháre medu a svoju sestru. Bola prekrásna, bola tak prekrásna, že sa jej ani krása celého sveta nevyrovnala. Jej pleť bola ako mlieko a jej pery ako krv, aj meno mala také že lahodilo Jakubovým ušiam. Jakub sa hneď zamiloval. „Ako sa voláš dievčina“ opýtal sa zo zvedavosti kráľ. „ Moje meno je Eliška “ povedala z ľúbezným hláskom princeznička Eliška. Kráľ prijal s otvorenou náručou kráľa Miroslava a princesnu Elišku do svojho paláca, ukázal im svoje záhrady aj z novými včelími úľmi.

Záhrada hýrila farbami kvetinových záhonov, ovocných stromov. Bzučala včelami a ozývala sa spevom vtákov. Kráľ Miroslav začal ako sa mu v krajine darí a ako si nažíva kráľ Jakub a či sa mu páči dar čo mu priniesol z ich krajiny. Kráľ Jakub sa opýtal princesny Elišky či by si ho nechcela vziať za muža. A čo myslíte milé deti

4 Zakliaty zlatý včelín

no viete že si ho zobrala za muža. Vystrojili veľkú svadbu. Napiekli koláče z medu a ovocia, pili zlatú medovinu a ovocné džúsy. Kráľ Jakub bol šťastný, princezná krásna a žili šťastné až pokiaľ nepomreli

...

Zazvonil zvonec a rozprávky bol **KONEC**.